

Łódź, 21 października 2022 r.

Ehrlich Camillo Friedrich

Ur. 23 lutego 1893 r. w Lößnitz (Saksonia). Ukończył 4 klasy szkoły ludowej w miejscowości Adorf. W czasie I wojny światowej służył w piechocie. 16 grudnia 1918 r. wstąpił do policji kryminalnej, a w 1920 r. zdał egzamin komisaryczny. Od 1 października 1920 do 1936 r. był zatrudniony jako oficer śledczy w Chemnitz (Saksonia). W 1930 r. awansowany na stanowisko Kriminalrat (radcy kryminalnego). Od 1936 do 1939 r. pracował w Wydziale Kryminalnym Policji Rzeszy w Berlinie, po czym wrócił do Chemnitz, gdzie został mianowany szefem policji kryminalnej. Od 1 maja 1937 r. członek NSDAP (niem. Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei). Od 20 kwietnia 1939 r. służba w SS, początkowo w randze Obersturmführera (porucznika), następnie Hauptsturmführera (kapitana), a od 1 listopada 1940 r. – Sturmbannführera (majora). 1 października 1941 r. awansowany na stanowisko Regierungs-und-Kriminalrat (radcy rządowego i policyjnego). 17 stycznia 1942 r. objął stanowisko szefa policji kryminalnej w Litzmannstadt. Od 1 grudnia 1942 do 18 stycznia 1945 r. komendant obozu.

Po ucieczce do Niemiec przebywał w Berlinie, Karlsbadzie i Chemnitz, gdzie został aresztowany 29 maja 1945 r. przez oddział NKWD. Od czerwca 1945 r. do września 1948 r. przebywał w sowieckim obozie specjalnym nr 9 w Fünfeichen, natomiast od września 1948 roku do lutego 1950 r. w sowieckim obozie specjalnym w Buchenwaldzie. Przekazany władzom wschodnioniemieckiej policji, 10 maja 1950 r. zasiadł na ławie oskarżonych podczas „procesów w Waldheim”. 16 maja został skazany na karę dożywotniego więzienia. W latach 1950-1956 przebywał w trzech wschodnioniemieckich zakładach karnych w Waldheim, Brandenburg-Görden oraz Bautzen (Budziszyn). 27 kwietnia 1956 r. podpisał zobowiązanie do współpracy w wywiadzie wschodnioniemieckim Stasi. Został zwolniony 28 kwietnia 1956 roku. Od 1958 r. mieszkał w Monachium. W latach 60. wydał dwie książki z zakresu kryminalistyki „Einbrecher. Aufzeichnungen eines Kriminalkommisars” (1963) oraz „Betrüger und ihre Opfer” (1967). Został dwukrotnie przesłuchany w ramach postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Krajową w Hamburgu przeciwko Heinrichowi Fugemu – 1 lipca 1970 r. oraz 2 marca 1973 r. 13 kwietnia 1973 r. został włączony przez prokuraturę do grona oskarżonych. Zmarł 6 czerwca 1974 r. w Monachium.

Camillo Ehrlich
AIPN, Ld 503/106, t. 25
fotografia 15